

ONDERWERP: zie afbeelding hieronder.

University of Groningen

Soevereinen en autonomen in recht en rechtspraak
de Boer, Luuk

Published in:
Nederlands Juristenblad NJB

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2024

Beste lezers. Hieronder volgt een diagnose van de drie belangrijkste aspecten in het artikel van Luuk de Boer. Deze 3 aspecten zijn een samenvatting van onszelf vanuit het gehele en zeer uitgebreide verhaal van Luuk de Boer zoals deze is gepubliceerd in genoemde tijdschrift van het NJB. Wanneer dit rapport op deze 3 essentiële insteken behandeld en toegelicht worden, impliceert dit mijn inziens dat de andere vele en vaak overmatige details overbodig bleken en weinig meer dan een complexiteit verhoogden en de lezers opzadelden met persoonlijke inzichten die nauwelijks tot geen meerwaarde hebben als het om de transparantie van de grondslagen gaat inzake Soevereiniteit en de daarbinnen gelegen term: Autonomie waarin het hele betoog plaats gevonden heeft. Zolang details slechts een 'horizontale' optelling zijn en niet fundamenteel bijdragen een diepgang en genuanceerdheid, bekrachtigt het nogmaals de daarmee steeds ondoordringbaardere vorm van de complexiteit van deze materie. Echter de correctheid als ook een hogere waarheid laat zich vertalen door enkelvoudigheid en dus door eenvoud. Al lezende zul je gaan inzien dat deze gehele rapportage van Luuk de Boer de daadwerkelijke grondslagen van Soevereiniteit en de bijbehorende term: Autonomie buiten beschouwing heeft gelaten en zich louter richt op de zichtbare uitingen en gedragingen van menig soeverein mens, in zoverre deze geobserveerde mensen inderdaad vanuit die grondslagen met de rechtspraak te maken hadden. Ook dat is vaak twijfelachtig, weet ik te melden.

Als conclusie gelijk de vele andere rapporten die namens de overheid als opdracht of door de ministeries of veiligheidsdiensten zelf worden uitgevoerd speelt er 1 grote gemeenschappelijke deler: de zuivere grondslag van soevereiniteit ontbreekt in elk rapport. Dat impliceert dat elke lezer deze term naar eigen gelieven mag invullen, terwijl de tendens van deze rapporten erop neerkomt, dat de soevereine mens rechten claimt die niet rechtmatig, niet rechtsgeldig en ook niet rechtvaardig zouden zijn. Een ander zeer opvallend punt is (voor zover zichtbaar) dat alle betrokkenen hun kennis lijken te opgedaan gedurende slechts de laatste paar jaar (COVID-19 periode), waarbij de rapporten waaraan men refereert ook niet verder teruggaan dan 2021. Dat is bevreemdend daar de term: 'Soevereiniteit' eigenlijk al eeuwen oud is en vanuit die perspectieven totaal niet aansluit met de conclusies binnen deze rapporten die slechts gedaan worden op basis van interviews en gedragingen van de zogenoemde lastige

soeverein, die alleen maar kritischer geworden jegens deze overheid gelet op alle leugens aangaande een verzonden pandemie, zo blijkt meer en meer als bewijs van deze hoax. Conclusies die nauwelijks verder komen dan meningen vanuit zelfingenomenheid door de onderzoekers zelf. Te meer is het zeer diepdroevig dat iemand met een vermeend solide allure gelet op dienst titel en functie een dergelijk rapport durft vrij te geven voor publicatie. Om het verder kort te houden, loop ik door een aantal in mijn ogen meeste essentiële punten heen, zoals ik dat al eerder deed bij andere rapportages over dit onderwerp.

Lees, leer en huiver. Het document is terug te vinden via de link:

https://www.universityforlife.info/uploads/2/3/2/0/23207212/2025-01-20_luuk_de_boer.pdf

Lees ook de andere relevante documenten: <https://www.universityforlife.info/aanbevelingen.html>

1. **Elementen van 'pseudorecht' waar de soevereinen/autonomen zich mee bezighouden**

De Boer identificeert drie kernpunten van het pseudorecht van soevereinen en autonomen:

- **De 'stroman'-theorie:** Het onderscheid tussen de 'mens' en de 'natuurlijke persoon'. De wet zou alleen van toepassing zijn op de 'natuurlijke persoon' (een juridische fictie gecreëerd door de staat) en niet op de 'mens van vlees en bloed'.
- **Contract en instemming:** Soevereinen stellen dat alle wetgeving en staatsautoriteit contractueel zijn. Zonder expliciete instemming zouden deze niet op hen van toepassing zijn.
- **Legitimiteit van de staat:** De wetten en instituties van de staat worden als illegitiem beschouwd, vaak gebaseerd op historische of juridische argumenten, zoals de status van Nederland na de Tweede Wereldoorlog of vermeende registraties van overheidsinstanties als bedrijven.

DIAGNOSTISCHE VRAGEN:

Wat is een andere naam voor 'Pseudorecht'; immers het Latijnse woord: 'legere' impliceert schrijven (extrospectief) en lezen (introspectief) wat weinig anders is dan de gedachten en ideeën 'uit te schrijven' waarna een ander ze op elk moment zonder het bijzijn van de denker/schrijver deze 'kan teruglezen'.

Wat is het verschil tussen de gedachten die deze denkers hebben en de gedachten die de soevereine mens zegt te hebben in de zin van een rechtsgeldigheid ten aanzien van en jegens de ander?

Over welk recht wordt door Luuk de Boer gesproken inzake dit Pseudo-recht? En wat maakt dat iemands eigen kijk op wetgevingen nep of ontoelaatbaar zou zijn, terwijl die van anderen klakkeloos opgevolgd zouden moeten worden, als het aan de staat of overheid ligt die daarmee schermt?

2. **Wat klopt er volgens de onderzoeker niet?*

De Boer betoogt dat de argumenten inconsistent, onbegrijpelijk en juridisch ondeugdelijk zijn. Hij wijst erop dat:

Op welke manier is blijk gegeven aan de inconsistentie van de argumenten; het menszijn als hoogste recht is nogal enkelvoudig qua onbetwistbaar uitgangspunt alsmede ook eenvoudig. Hoeveel en welke vragen heeft Luuk de Boer gesteld om inzake een bepaald onbegrip toch eerst duidelijkheid voor zichzelf te creëren alvorens andermans meningen, visies en argumenten als 'nutteloos' te bestempelen? Hoe kan Luuk de Boer iets kwalificeren dat voor hem onbegrepen is/blijkt (als uiting)? Gelet op dat laatste volgt altijd het meeste makkelijkste; het bestaat niet of is gewoon volledig onjuist. Diskwalificeren van andere zaken zonder beargumenteerde kennis van zaken te tonen is

volledig in strijd met de integriteit voor zover die nog wel bestaat binnen onderzoeks-omgevingen, universiteiten en de wetenschap in haar algemeenheid. Er is nu een weerlegging zonder daadwerkelijke (tegen-)argumentatie te benoemen waaruit de meningen, visies en argumentaties aan de kant van Luuk de Boer wel correct, volledig, consistent en betrouwbaar zijn.

- Het onderscheid tussen 'mens' en 'natuurlijke persoon' juridisch irrelevant is en niet wordt erkend in de rechtspraak.

Hier staat een ontkenning; als correctheid samen gaat met juridische accuratesse waar als het alleen al gaat om de naamstellingen, waarom is de rechtspraak dan hier zo onzorgvuldig in? Zich identificeren als iemand met een andere naamstelling is strafbaar en moet afgewezen worden. Zich identificeren met/aan iets wat niet van jou is en de dwang vanuit de overheid zich moeten identificeren met deze incorrecte naamstellingen, waarbij diverse soevereine mensen helder en vanuit rechtmatigheid de correcte naamstelling hebben geduid ondersteund door dit absolute recht vanuit Artikel 16 IVBPR – is strafbaar. Het kleuren van feiten en andermans identiteit is strafbaar (rechtbank) en deze argumentatie lijkt tegen dovemans oren van de rechtbank gericht. Menig rechtbank blijft ondanks de vele waarschuwingen met deze onrechtmatige diversiteit en inconsistentie van naamstellingen, kleuringen en daarmee aannames onverminderd doorgaan zijnde alle wetsovertredingen waaronder enkele die vallen onder het Strafrecht. Het is algemeen bekend dat DODEN-taal zich van Kapitalen (HOOFDLETTERS) bedient. Zie op elke grafsteen in het verleden. Ook dit nergens in mee te nemen of er ook maar aan te refereren is een enorme misser van Luuk de Boer in de zin van als het om echt gedegen onderzoek gaat. Wellicht levert het bestuderen van rechter: DAVID-WYNN: MILLER (RIP) hem echte nieuwe en diepe inzichten op (ik ging hem ruimschoots voor); beter laat dan nooit.

Als de mens en de persoon onvoorwaardelijk aan elkaar gelijk zijn als 2 synoniemen – dat is correct volgens Van Dale vanwege het ontbreken van een of elk juridische kader binnen neutrale taalkundige omgevingen – dan is het bevreemdend dat de Rechtspraak het woord : 'mens' proactief weigert te accepteren, waarmee zij Discriminatie van Identificatie opvoert jegens de gedaagde en/of verdachte en deze discriminatie blijft hanteren. Zodra een gedaagde of verdachte zich meldt als een persoon, gekoppeld aan de schrijfwijze die één op één te verbinden is met de Burger Service Nummer, dan is het nog nooit voorgevallen dat de Rechtspraak daar moeite mee heeft maar dat men de verdachte NOOIT aanvullend vraagt of hij/zij begrijpt dat een persoon gelijk is aan de mens. Immers een rechter heeft de plicht zich te gewaren wat iemands kennis en intelligentie niveau is alvorens de echte en relevante vragen te stellen (pedagogisch levelen).

Gelet op de Taalwet van 1995 moet de rechter daarmee ook correct zijn in diens overwegingen en woordkeuze door eerst vast te stellen dat de Mens en de (Natuurlijke) Persoon binnen dezelfde jurisdictie vallen of buiten elke jurisdictie vallen zijnde verschillende entiteiten binnen de Nederlandse wetgeving. Immers iets (naam/verdenking et cetera) op papier zonder inmenging en een vooraf in kennisstelling hierover van een andere partij is een eenzijdigheid die rechtmatig afgewezen mag worden volgens de wet. Het is zelfs zo dat de volgende vraag ook vrijwel nooit gesteld wordt: "Bent u op de hoogte dat u zichzelf niet mag incrimineren?" Identificeren aan een fictie die een vermeende misdrijf heeft gepleegd (de naam van een verdachte op papier gelieerd aan de naamstelling van de Natuurlijke Persoon) impliceert dat deze vraag plichtmatig volgens de wet gesteld moet worden door elke bij de rechtspraak betrokken medewerker (nadat die zich gelegitimeerd en geïdentificeerd heeft als andere plichtmatige wet). Wanneer zaken onbekend is ene de voorwaarden van een jurisdictie niet aansluiten aan die van een mens, kan deze mens slechts als een getuige optreden in plaats van als verdachte. Erkenning dat iemand zich 'verdachte' laat noemen is zoals gezegd vervolgens de wet verboden, daar men zichzelf nooit mag incrimineren voor de wet. Dit is het leugenachtige spel van de Rechtspraak middels de verwarring vanuit de woorden en de taal.

Als er een strafrechtelijke grondslag is zonder een heterdaad, zonder een slachtoffer en zonder dat er letsel of schade aan te wijzen zijn, hoe kan dan een mens in strafrecht getrokken worden ware hij/zij de dader; op basis van wat iemand opschrijft op papier vergezeld met een naamstelling die volledig incorrect is als het om het zich ermee identificeren gaat? Het is onbegrijpelijk dat Luuk de Boer dit aspect en aanverwante aspecten volledig mist in diens eigen kennis ondanks dat hij stelt meer dan 100 zaken te hebben bijgewoond dan wel onderzocht te hebben en

toch lijkt hij er nog nooit van gehoord te hebben. Ook in analogie met de Common Law landen waar de Natuurlijke Persoon als een fictief en juridische praatplaatje een stroman – 'iets' zonder hersenen – is geldt hetzelfde principe ten aanzien van de levende en bezielde mens.

- De bewering dat wetten alleen gelden op basis van expliciete contracten, een misinterpretatie is van sociaal contract-theorieën en geen basis heeft in de Nederlandse rechtsorde.

Hier gaat Luuk de Boer wederom de fout in door diens onwetendheid; de Nederlandse rechtspraak behandelt rechten vanuit de Nederlandse wetgeving. Het is gebaseerd op de Maritieme Wetten. Die gaan over handel en handel is gebaseerd op afspraken. In dit perspectief handelt een rechtbank naar burgers toe; ware er een handelsafpraak en ware het dat de burger deze afspraak geschonden heeft (als 1 van de analogieën naast meerdere). Alles als ook middels de vele bewoordingen en termen is metaforisch gekoppeld aan de maritieme handel en scheepvaart (DAVID-WYNN: MILLER, zoek op Youtube). Deze constructie heet: 'Compelled Performance'. En hanteert in vele gevallen het privilege principe; denk aan de plicht tot het bij zich dragen van een rijbewijspasje om te mogen rijden, daarbij komend de plicht tot het dragen van autogordels (anders boete) en cetera. Het enige dat hierin correct gesteld wordt door Luuk is dat het Recht op mens-zijn alsmede zich als een soeverein mens te identificeren volledig buiten en boven deze Nederlandse rechtspraak gelegen is. Hoe kan het dat jij dit totaal niet meegenomen hebt in jouw onderzoek, beste Luuk de Boer? Dieper onderzoek had jou bij Artikel 11 van de Wet Algemene Bepalingen kunnen brengen, die stelt dat "de Regter Regt spreekt volgens de Wet" (voor zover de rechter zichzelf überhaupt nog aan de wet houdt). Mensenrechten – nogmaals – vallen buiten deze en elke wetsysteem en gaan altijd vooraf aan elke nationale wetgeving.

- De legitimiteit van de staat en haar wetten onterecht wordt betwist op basis van historische en juridische onjuistheden, zoals de claim dat Nederland nog steeds onder SHAEF-bezettingsrecht valt.

Wellicht is SHAEF een discutabel punt. SHAEF is hoe dan ook echt als voorloper op de NAVO rond 1943. Laat ik dat punt buiten beschouwing, dan zijn de wetten nog steeds betwistbaar, daar iedereen in absolute vrijheid en met gelijke rechten van het leven zelf, diens vrijheid en eigen keuze van het najagen van het geluk met geen enkele juridische grondslag (= legitimiteit) te maken hebben daar het leven DE FACTO het leven zelf is. Daar ze gehanteerd worden als privileges (= afspraken als opgedrongen plicht). Voor hen die daar moeite mee hadden en nog steeds hebben, zijn diverse verklaringen (EVRM, UVRM) en convenanten (o.a. IVBPR) opgesteld ter verduidelijking daarvan. Dat – absolute en onvervreembare mensen rechten – is internationaal als bindend erkend. Waarom worden de internationale rechten die plichtmatig door een ieder – lees: elke overheid zelf – dienen te worden nagekomen en waarop de (meeste) Soevereinen zich beroepen, stelselmatig ontlopen, genegeerd en weggewuifd?

3. **Perspectief van de onderzoeker**

De Boer benadert het fenomeen vanuit een juridisch-wetenschappelijk perspectief, met een focus op de impact van pseudorecht op het rechtssysteem. Hij gebruikt methoden zoals:

Het is onbekend welke van de vijf wetenschappen Luuk de Boer hanteert. Een analyse een methodiek noemen is volstrekt nutteloos; analyseren is analyseren dan wel het in stukjes opknippen en per stukje onderzoeken. Het is zelfs niet eens relevant om te weten vanuit welk perspectief hij onderzoek gedaan heeft. De echte kenner kan slechts beamen dat Luuk de Boer zich mag scharen in het rijtje van de volledige onwetenden; volledig ongeschikt om daadwerkelijk een nuttige en zinvolle bijdrage te leveren aan iedereen; met respect voor de soevereine mens en als opdracht naar diens opdrachtgever kwaliteit te 'moeten' leveren, waarvoor hij (vast wel) betaald krijgt. Hij weerlegt namelijk de zogenaamde Pseudo-Rechten-wetenschap van de Soevereinen zonder de feitelijke wetenschap zoals de Wiskunde en Natuurkunde als exacte wetenschappen dat wel doen. Het meest fascinerende in de hele juridische wereld is het feit dat de echte soevereine mensen feitentaal hanteren ware het wiskunde (DAVID-WYNN: MILLER's Parsé Syntax Grammar methodiek) die elke babbeltaal van menig rechter diskwalificeerde, daar het principe dat vrijwel elke rechter hanteert luidt: "No Law or Fact shall be tried in Court".

Wat wil zoveel zeggen dat rechters niet welwillend zijn in het horen van (feitelijke) wetten en de zuivere feiten zelf (zonder bijwoorden en bijvoeglijk naamwoorden), waardoor hen de mogelijkheid van vrije interpreteerbaarheid – uiteraard in het voordeel van de rechtbank zelf – ontnomen is. Immers geen rechter ter wereld kan $2 + 2 = 4$ weerleggen als de argumentatie door menig gedaagde op deze wijze verwoord is. Ook dat lijkt een geheel onbekende wereld voor deze Luuk de Boer. Schrijver staat met een ander bekend als meest vooruitstrevende beoefenaar van deze 'Wiskunde'-taal binnen Nederland.

Conclusies trekken uit elk opgeknipt stukje vermorzelt de conclusie die vanuit een gehele context gemaakt zou worden. Dat heet: Tunnelvisie en Vooringenomenheid. (voorbeeld) Als bij onderzoek van de linker vleugel van een vogel deze vleugel niet zelfstandig kan vliegen met in lijn de rechter vleugel ook niet, dan wordt door de moderne wetenschapper de all-over conclusie getrokken dat een vogel met een linker en ook met een rechter vleugel dus ook niet kan vliegen, daar elke vleugel dat zelf al niet kon. Dat is het dramatische niveau van de huidige wetenschappers. Dat is ook een aspect van stompzinnigheid in dit rapport van Luuk de Boer.

- Analyse van rechtszaken waarin soevereine argumenten worden aangevoerd.

- Vergelijking met internationale literatuur en rechtspraak (bijv. de Canadese zaak *Meads vs. Meads*).

In welke hoedanigheid is qua internationale literatuur UVRM, EVRM en IVBPR meegenomen inzake de onvervreembare rechten van de mens? Zijn niet juist de juridische perspectieven persoonlijk en daarmee subjectief en is het leven niet gewoon het leven zelf ook zonder bemoeienis van en door anderen (DE FACTO), beste Luuk de Boer? Als juridische wetgevingen tegenstrijdig zijn met de absolute en onvervreembare mensenrechten, wat is dan het nut om dergelijke zaken aan te halen en ernaar verwijzen in dit rapport? Het antwoord is simpel; je veegt alle soorten juridische rechten onder hetzelfde woord: 'Recht' ware het slechts dezelfde 'juridische dimensie'. Zelfs in het Nederlandse Recht/Wet-systeem zijn diverse weeffouten tot op heden NIET gecorrigeerd en blijft men jurisprudentie hanteren vanuit volledige misopvattingen als het om deze misstanden gaat (onder andere Artikel 120 GW en Artikel 5b Leerplichtwet). Hoe heb je aan je betrekking van universitair docent Algemene Rechtswetenschap kunnen komen met zoveel onwetendheid en gebrek aan begrip betreffende deze materie? Ik kan morgen de functie van je overnemen alleen, dergelijke omgevingen zijn 'killing' voor mij als integraal onderlegd professor met de nadruk op mij als een echte innovator.

- Observatie van de digitale verspreiding van pseudorechtelijke ideeën en de sociale dynamiek binnen deze beweging.

Welke beweging hang jij aan beste Luuk de Boer? Is het leven niet één grote beweging? Immers "Zonder verschil staat alles stil". Wat maakt dat wanneer soevereiniteit in analogie staat met het absolute en onvervreembare recht op leven, het leven in absolute vrijheid en het najagen van eigen geluk gelieerd aan de absolute vrijheid in het maken van eigen keuzes een pseudorechtelijk idee is en wat maakt dat deze pseudorechten verworpen mogen worden door een tot op heden onbekende entiteit die daarover zeggenschap meent te hebben om een dergelijke ideologie te mogen afwijzen, overrulen en dwangmatig te mogen onderbrengen binnen diens eigen ideologie?

Het is jammer te constateren dat wij als een drietal van Veilig & Vrij (www.veiligenvrij.nl) volledig genegeerd worden/zijn als het om de structurele diepgang van soevereiniteit gaat waarvan wij de grondslagen hebben uitgezocht en toegepast naar de diverse ministeries toe (sinds november 2020). Met onze zeer genuanceerde blogs, de vele artikelen en mijnerzijds meer dan 10 boeken over dit onderwerp met als high light "De Biecht" (ISBN 13 – 9781304782250) is het onbegrijpelijk binnen welk kader Luuk de Boer diens onderzoek gedaan heeft – terwijl wij al sinds zomer 2021 volledig in beeld zijn bij de diverse ministeries aangaande dit onderwerp en deze ministeries wijzen op de plicht soevereiniteit te erkennen via Artikel 16 IVPBPR (vergelijk UVRM Artikel 6). Naast deze ministeries is het ook oorverdovend stil bij de AIVD/NCTV als het om dit onderwerp gaat ondanks dat ze ons bestaan kennen.

Ondanks onze vele interacties de verzoeken om te komen tot gesprekken om de ministeries hun plichten uit te leggen op basis van de grondslag van Soevereiniteit houden allen tot op heden de boot af. En blijft het

oorverdovend stil op één kort en inhoudsloos schriftelijk bericht na (zie boek: "De Biecht") waarna ik in 15 bladen hun tekortkomingen inzake het verzaken van hun internationale plicht toegezonden heb. En dat terwijl de diverse overheidspartijen hoog van de toren blazen hoe onwelwillend de soevereinen zouden zijn als het om overleg met hen zou gaan. Deze huichelarij blijkt ook uit dit verslag waarbij op zeer eenzijdige en met zeer beperkte zelfkennis van ook Luuk de Boer door de overheid een beeld wordt geschapen over dit onderwerp – waarbij het woord 'Soevereiniteit' al van alle eeuwen is – en worden door haar conclusies getrokken die alle het predicaat 'Voringenomenheid' verdienen. Dezelfde afronding hier van Luuk de Boer kan anderzijds ook tot stand gekomen zijn op basis van wellicht de beperktheid van de soevereine mens die Luuk de Boer mogelijk geïnterviewd heeft en die mogelijk moeilijk uit diens woorden heeft kunnen komen om in dit geval de eenvoud te duiden. Het is ons drietal van Veilig & Vrij heel goed bekend dat veel mensen moeite hebben om soevereiniteit simpel te verwoorden naar de buitenwereld toe en 'Standing' te nemen op basis van die soevereiniteit. Soevereiniteit is meer een levenshouding vanuit volledige correctheid en transparantie waaruit Vertrouwen voort kan vloeien zoals al ik dat als één van de enkelen binnen Nederland dat wel kan en beheers.

De basisvraag is simpel, want simpliciteit ontstijgt elke verwarring binnen Complexiteit (Edward de Bono (1933-2021) met zijn boek: "Simplicity"):

"WIE IS HET DIE MET DIENS IDEEËN, CONCEPTEN EN REGELS DE ANDER MAG DWINGEN OM DIE ANDER ZICH AAN DIENS IDEOLOGIE MET WETGEVINGSSTRUCTUREN TE LATEN ONDERWERPEN?"

Dat is de meest simpele vraag die nog nooit beantwoord is. Men – zoals Luuk de Boer hier – duikt liever net als menig Autonoom en mogelijk nog zichzelf ontwikkelende Soeverein de complexiteit is; zonder eerst vast te stellen wat de echte grondslag(-en) vanuit Soevereiniteit is/(zijn): Goddelijke onschendbaarheid als recht dat als plicht naar de ander geldt: "Leven en Laten Leven". Daar horen woorden bij als: Zelfredzaamheid, Zelfstandigheid en Zelfverantwoordelijkheid (denk aan de Duitse bankier Friedrich Wilhelm Raiffeisen (1818-1888) met diens 3 S-en ten aanzien van krediet verstrekkingen). Dat propageert de overheid toch steeds? Het is alleen wettelijk voorwaardelijk geworden (privileges), terwijl de basisrechten voor deze manier van leven voor elke mens altijd onvoorwaardelijk waren, zijn en horen te blijven. Dit adagium als antwoord is enkelvoudig en eenvoudig: "WIE oh WIE als een bezielde mens heeft bevoegdheid over een andere bezielde mens?" overstijgt alle nutteloze discussies binnen de aanhoudende complexiteit als 1 groot vat van verwarring, dat in grote mate vergezeld gaat van volledige ONWIL aan de kant van de Nederlandse overheid om te begrijpen wat er wel speelt. Elke vorm van zelfreflectie is de Nederlandse overheid volledig vreemd, zo blijkt al jaren. Wat heeft het voor nut onwetende nieuwkomers zich te laten verdiepen in dit onderwerp waaruit tot op heden steeds de onkunde en gemis aan basisinzichten bleken? Ook nu weer? Wat dient een rapport dan meer dan Framing en Desinformatie om vooral maar af te houden dat binnen de Nederlandse overheid de rechtstaat en democratie het hoogste goed is, terwijl als het er op aan komt, elke handeling door de Nederlandse overheid uitblinkt in het gemis aan integriteit en moraliteit?

Dat voor nu. U allen als lezers kunt de echte objectieve en neutrale kennis namens mij vinden via het bezoeken van: www.universityforlife.info en/of bevragen via de email: wilfredleonard@protonmail.com.

Aanvragen tot samenwerking worden gehonoreerd mits de voorwaarden correct zijn.

Wilfred Leonard Bastiani ~ Psychosopher & Monadologist

& Professor PhD Intelligence, Integrity & Consciousness.

University for Life : <https://www.universityforlife.info/>

Boeken: <https://www.universityforlife.info/integral-intelligence.html>

Cell phone : +31 (0) 654 256 605